

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/34/2025
Identifikačné číslo spisu:	6119309724
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6119309724.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v spore žalobcu: MMspol Stavby s.r.o., so sídlom Alexandrov dvor 447, 951 34 Báb, IČO: 47 035 005, právne zastúpený: JUDr. Mgr. Andrea Pállová, advokátka so sídlom Podzámska 2959/18A, 949 01 Nitra proti žalovanej: JUDr. Marianna Kohútová Bérešová, advokátka so sídlom Štefánikova 18, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zastúpená: Advokátska kancelária Kohútová Bérešová, spol. s r. o. v skratke AKKB, spol. s r. o., so sídlom Štefánikova 18, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 54 228 956, o zaplatenie 12.963,77 eura s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-25Cb/29/2021, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. júla 2025, č. k. 6Cob/133/2023-519, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovanej o d m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej aj „mestský súd“ alebo „súd prvej inštancie“) svojím rozsudkom č. k. B1-25Cb/29/2021-351 zo dňa 23.06.2023, rozhodol tak, že prvým výrokom konanie v časti o zaplatenie sumy 4.920 eur zastavil, druhým výrokom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 1.412,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.412,52 eura od 14.05.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, tretím výrokom vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol a štvrtým výrokom rozhodol, že žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

2. Proti výroku III. napadnutému rozsudku mestského súdu, ktorým súd vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol, podal žalobca odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. h/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

3. Proti napadnutému rozsudku podala na Mestskom súde Bratislava IV dňa 11.07.2023 a na Mestskom súde Bratislava III dňa 12.07.2023 v celom rozsahu odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP i žalovaná.

4. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) prvým výrokom dovolaním napadnutého rozsudku zo dňa 24. júla 2025, č. k. 6Cob/133/2023-519, odvolanie žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-25Cb/29/2021-351 zo dňa 23.06.2023 odmietol, druhým výrokom rozsudok Mestského súdu Bratislava III č. k. B1-25Cb/29/2021-351 zo dňa 23.06.2023 v napadnutom výroku III. potvrdil a tretím výrokom rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Bratislave bez nariadenia pojednávania, pred vecným preskúmaním odvolania podaného žalovanou dospel k záveru, že odvolanie žalovanej podané na Mestskom súde Bratislava III dňa 12.07.2023 je potrebné ako oneskorene podané odmietnuť.

5.1. Uviedol, že na to, aby došlo k vecnému prejednaniu odvolania odvolacím súdom, odvolanie musí spĺňať všetky zákonom predpísané podmienky prípustnosti tohto riadneho opravného prostriedku. Jednou z objektívnych podmienok prípustnosti odvolania je včasnosť jeho podania.

5.2. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie č. k. B1-25Cb/29/2021-351 zo dňa 23.06.2023, obsahovalo správne poučenie o prípustnosti odvolania a o možnosti jeho podania v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Mestskom súde Bratislava III, bolo riadne doručené právnomu zástupcovi žalovanej do elektronickej schránky dňa 26.06.2023 (pondelok, pracovný deň) v súlade s § 32 ods. 5 písm. b/ bod 1 zákona o e-Governmente, ktorú skutočnosť mal preukázanú z doručienky (č. l. 367 spisu). V súlade s § 32 ods. 9 zákona o e-Governmente, nasledujúci deň po doručení napadnutého rozhodnutia, t. j. odo dňa 27.06.2023 (utorok, pracovný deň) začala plynúť 15-dňová lehota na podanie odvolania, ktorej posledný deň pripadol na deň 11.07.2023 (utorok, pracovný deň). Dňa 11.07.2023 v zákonom stanovenej lehote doručila žalovaná e-mailom proti napadnutému rozsudku odvolanie, avšak nepríslušnému súdu Mestskému súdu Bratislava IV (č. l. 372, 406 spisu). Dňa 12.07.2023 doručila žalovaná e-mailom odvolanie proti napadnutému rozsudku aj príslušnému súdu Mestskému súdu Bratislava III, avšak už oneskorene po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania (č. l. 378).

V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd uviedol, že pre zachovanie lehoty na podanie odvolania nie je rozhodujúci okamih odoslania e-mailu, ale okamih doručenia e-mailovej správy súdu, a to i keď sa tak stalo po úradných hodinách súdu (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 20Bdo/12/2016 zo dňa 31.01.2017). V danom prípade žalovaná podala odvolanie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, keďže napriek riadnemu poučeniu o tom, na ktorý súd a v akej lehote je potrebné odvolanie podať, odvolanie nepodala do 15 dní od doručenia rozsudku ani na Mestský súd Bratislava III, ani na odvolací súd. Dňa 11.07.2023 o 23:54 hod. doručila prvé odvolanie e-mailom nepríslušnému súdu Mestskému súdu Bratislava IV (č. l. 372, 406 spisu), ktoré odvolanie dňa 12.07.2023 o 7:10 hod. tento nepríslušný súd preposlal príslušnému súdu Mestskému súdu Bratislava III. Dňa 12.07.2023 o 0:00 hod. doručila žalovaná e-mailom v poradí druhé odvolanie príslušnému súdu Mestskému súdu Bratislava III, avšak vzhľadom k tomu, že žalovaná prevzala napadnutý rozsudok dňa 26.06.2023, zákonná lehota na podanie odvolania jej uplynula dňom 11.07.2023, z ktorého dôvodu druhé odvolanie nemá účinky včas podaného odvolania. Žalovaná podala v poradí prvé odvolanie síce v zákonnej lehote, avšak na nepríslušný súd, ktorý ho neodovzdal a objektívne ani nemohol príslušnému súdu v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, ako ani orgánu, ktorý má povinnosť podanie doručiť, už vzhľadom na dátum a hodinu doručenia odvolania nepríslušnému súdu dňa 11.07.2023 o 23:54 hod., t. j. 6 minút pred uplynutím zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania a v poradí druhé odvolanie síce doručila súdu príslušnému, avšak po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na jeho podanie. Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie obsahovalo správne poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania ako aj o lehote, v ktorej je ho možné podať, v danom prípade nejde o niektorý z prípadov predpokladaných § 362 CSP, pri ktorých platí fikcia včasnosti podania opravného prostriedku, i keď je tento adresovaný nepríslušnému súdu alebo je podaný po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty na jeho podanie. Odvolací súd zdôvodnil, že následné podanie odvolania žalovanou dňa 19.07.2023 v elektronickej podobe autorizované

podľa osobitného predpisu je za vyššie uvedenej situácie neskoro podaného odvolania bez právnej relevancie. Odvolací súd tak dospel k záveru, že odvolanie žalovanej podané na Mestskom súde Bratislava III dňa 12.07.2023 bolo podané na príslušný súd po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania, a preto odvolací súd odvolanie žalovanej podľa § 386 písm. a) CSP ako oneskorene podané odmietol, a to bez skúmania opodstatnenosti námietok uvedených v odvolaní.

6. Krajský súd v Bratislave ďalej dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Zdôvodnil, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil podstatné závery súdu prvej inštancie premietnuté do napadnutého výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd, ktorý je viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. z dôvodu jeho vecnej správnosti podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP potvrdil (výrok II. rozhodnutia krajského súdu).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania vzhľadom na skutočnosť, že pomer úspechu a neúspechu strán sporu bol v predmetnom odvolacom konaní rovnaký, nakoľko obe strany boli v súvislosti so svojím odvolaním podaným proti napadnutému rozhodnutiu neúspešné a úspešné boli v odvolacom konaní v súvislosti s odvolaním podaným protistranou (výrok III. rozhodnutia krajského súdu).

7. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaná (č. l. 543 a nasl. spisu), prípustnosť ktorého odôvodnila ust. § 420 písm. f) CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Navrhla, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.07.2025, č. k. 6Cob/133/2023-519, vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie a priznal žalovanej trovy dovolacieho konania v plnom rozsahu. Dovolateľka súčasne navrhla, aby najvyšší súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa.

8. Žalovaná (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľka“) opakovane uviedla, že porušenie jej práva na spravodlivý proces spočíva v tom, že odvolací súd nedôvodne a formalisticky odmietol odvolanie žalovanej ako oneskorené, hoci bolo podľa nej podané včas, a pritom sa odvolací súd podľa dovolateľky vôbec vecne nezaoberal skutočnosťami, ktoré boli predmetom konania pred súdom prvej inštancie i odvolania.

Žalovaná vytýka krajskému súdu, že tento si sám zvolil cestu nezaoberať sa odvolaním žalovanej, ignorovať jeho včasné podanie na miestne nepríslušný súd (Mestský súd Bratislava IV) a ignorovať aj podľa žalovanej včas podané odvolanie na miestne príslušný súd (Mestský súd Bratislava III). Vytýka súdu, že tento považuje čas, kedy odvolanie došlo z Mestského súdu Bratislava IV na Mestský súd Bratislava III za čas doručenia odvolania, pritom podľa dovolateľky za doručenie sa považuje čas, kedy došlo podanie do dispozície štátneho orgánu. Odvolanie bolo podľa dovolateľky jasne označené a adresované na Mestský súd Bratislava III, išlo len o zjavný omyl a preklep v zadávaní súdu pri odosielaní, ktorý žalovaná opravila do 5 minút.

Žalovaná ďalej namieta, že odvolací súd odvolanie zo dňa 12.7.2023 o 00:00 označil ako podanie, ktoré prišlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, ktoré konštatovanie nie je podľa žalovanej možné považovať za správne, keďže podanie zo dňa 12.7.2023 o 00:00 hod. sa podľa žalovanej rovná podaniu zo dňa 11.7.2023 o 24:00 hod.

Dovolateľka tvrdí i nesprávne právne posúdenie otázky včasnosti podania odvolania, keď odvolací súd podľa nej nesprávne aplikoval ust. § 362 a § 386 CSP.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovanej uviedol, že odvolanie žalovanej bolo podané oneskorene, nakoľko bolo príslušnému súdu doručené až nasledujúci deň po uplynutí lehoty podľa § 362 ods. 1 CSP, a teda nemohlo dôjsť ani k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý súdny proces, ani k porušeniu princípu rovnosti strán sporu, či právnej istoty žalovanej. V súlade s vyššie uvedeným žalobca navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovanej ako nedôvodné zamietol. Zároveň žalobca žiada, aby mu bol priznaný nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Najvyšší soud Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená v dovolacom konaní v súlade so zákonom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP a contrario) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť.

11. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. V posudzovanom prípade dovolateľka vyvodzovala prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil sa strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Túto vadu dovolateľka videla v podľa nej formalistickom rozhodnutí odvolacieho súdu, keď tento nedôvodne odmietol odvolanie žalovanej ako oneskorene podané.

14. Relevantnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu podľa ust. § 420 písm. f) CSP sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky, poskytované právnym poriadkom, pričom integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

16. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Teda, intenzita zásahu do procesných práv strany sporu z dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu musí dosahovať mieru, resp. intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, hodnoteným dôkazom a ani právo na to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04, IV. ÚS 22/04). V príslušnom procesnom kódexe koncipovaná prípustnosť dovolania sleduje trend nastolený judikátúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej má tento mimoriadny opravný prostriedok slúžiť na nápravu najzávažnejších procesných pochybení, t. j. zmätočných rozhodnutí, ako aj na riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry všeobecných súdov ako prvkov naplnenia princípu právnej istoty (III. ÚS 73/2018, IV. ÚS 528/2020, I. ÚS 204/2023).

17. Po preskúmaní veci dovolací súd uvádza, že nezistil žiadne závažné procesné pochybenie

odvolacieho súdu, spočívajúce v tom, že by odvolací súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil dovolateľke, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP alebo práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

18. Dovolačí súd prioritne zdôrazňuje, že žalovaná explicitne smeruje svoje dovolanie proti celému rozhodnutiu odvolacieho súdu, a to napriek skutočnosti, že odvolací súd rozhodol v druhom výroku svojho rozsudku v jej prospech. V zmysle ust. § 424 CSP dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Žalovaná tak mohla napadnúť dovolaním iba prvý a tretí výrok rozhodnutia krajského súdu. Posudzujúc podanie v zmysle ust. § 124 ods. 1 CSP, z obsahu dovolania teda na základe argumentácie dovolateľky najvyšší súd vyabstrahoval, že táto napáda prvý výrok dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, ktorým tento odvolanie žalovanej ako oneskorene podané odmietol. Vo vzťahu k tretiemu výroku rozhodnutia odvolacieho súdu neposkytla žalovaná žiadnu dovoláciu argumentáciu.

19. Žalovaná namieta, že krajský súd ignoroval údajné včasné podanie dovolania na miestne nepríslušný súd (Mestský súd Bratislava IV), pričom krajský súd považuje čas, kedy odvolanie došlo z Mestského súdu Bratislava IV na Mestský súd Bratislava III za čas doručenia odvolania. Podľa dovolateľky za doručenie sa považuje čas, kedy došlo podanie do dispozície štátneho orgánu. Odvolanie bolo podľa dovolateľky jasne označené a adresované Mestskému súdu Bratislava III, išlo len o zjavný omyl a preklep v zadávaní súdu pri odosielaní, ktorý žalovaná opravila do 5 minút. S uvedeným sa dovolačí súd nestotožňuje.

20. Podľa § 121 ods. 1 CSP, lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov.

21. Podľa § 121 ods. 5 CSP, lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

22. Podľa § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

23. Podľa § 362 ods. 2 CSP, odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

24. Podľa § 362 ods. 3 CSP, odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia.

25. Podľa § 362 ods. 4 CSP, odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania.

26. Najvyšší súd sa plne stotožňuje s odvolacím súdom v jeho závere o oneskorene podanom odvolaní žalovanej, ktorý záver odvolací súd i podrobne vysvetlil v odôvodnení svojho rozsudku. Odvolaním žalovanej napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 23.06.2023 obsahovalo správne poučenie o prípustnosti odvolania a o možnosti jeho podania v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Mestskom súde Bratislava III. Toto rozhodnutie bolo riadne doručené právnomu zástupcovi žalovanej do elektronickej schránky dňa 26.06.2023 v súlade s § 32 ods. 5 písm. b/ bod 1 zákona o e-Governmente, ktorú skutočnosť mal odvolací súd preukázanú z doručenky na č. l. 367 spisu. Nasledujúci deň po doručení napadnutého rozhodnutia, t. j. odo dňa 27.06.2023 (utorok, pracovný deň) začala plynúť 15-

dňová lehota na podanie odvolania, ktorej posledný deň pripadol na deň 11.07.2023 (§ 32 ods. 9 zákona o e-Governmente). Z obsahu spisu i z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že dňa 11.7.2023, teda v zákonom stanovenej lehote, doručila žalovaná o 11:54 hod. e-mailom proti napadnutému rozsudku odvolanie, avšak nepríslušnému súdu Mestskému súdu Bratislava IV (č. l. 372, 406 spisu).

Odvolací súd správne odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/12/2016 zo dňa 31.01.2017, podľa ktorého pre zachovanie lehoty na podanie odvolania nie je rozhodujúci okamih odoslania e-mailu, ale okamih doručenia e-mailovej správy súdu, pričom za doručenie sa považuje odvolanie v deň doručenia e-mailu súdu, i keď sa tak stalo po úradných hodinách súdu (rovnako v 2Sž/3/2012, 7Cdo/315/2015, 1Cdo/87/2020). Uvedené je relevantné i vo vzťahu k prílohe k dovolaniu žalovanej na č. l. 548 spisu. V danom prípade teda žalovaná skutočne podala odvolanie po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, keďže napriek riadnemu poučeniu o tom, na ktorý súd a v akej lehote je potrebné odvolanie podať, odvolanie nepodala do 15 dní od doručenia rozsudku ani na Mestský súd Bratislava III, ani na odvolací súd. Dňa 11.07.2023 o 23:54 hod. doručila prvé odvolanie e-mailom nepríslušnému súdu Mestskému súdu Bratislava IV (č. l. 372, 406), ktoré odvolanie dňa 12.07.2023 o 7:10 hod. tento nepríslušný súd preposlal príslušnému súdu Mestskému súdu Bratislava III.

Ako správne uviedol odvolací súd, odvolacia lehota je procesnou lehotou, čo znamená, že začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po dni, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, t. j. po dni doručenia rozhodnutia. Pre zachovanie tejto procesnej lehoty postačuje, ak je odvolanie podané v posledný deň lehoty osobne na súde alebo odovzdané orgánu, ktorý je povinný ho doručiť, alebo ak je podanie urobené v posledný deň lehoty elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času. Odvolacia lehota je lehotou zákonnou, čo znamená, že ju nemožno ani dohodou strán, ani rozhodnutím súdu predĺžiť. Výnimky z jej dĺžky pripúšťa len zákon pri pochybení v poučení zo strany súdu. Pre zachovanie lehoty je rozhodujúce podanie odvolania na príslušný súd. Je ním súd prvej inštancie, ktorého rozhodnutie sa napáda odvolaním (v danom prípade Mestský súd Bratislava III) a takisto je ním aj odvolací súd, t. j. súd funkčne príslušný podľa § 34 CSP (v prejednávanej veci Krajský súd v Bratislave).

Za účinne podané sa považuje aj odvolanie podané na nepríslušný súd, ak je splnená jedna z dvoch podmienok zakotvených v § 362 ods. 4 CSP. Prvou podmienkou je, že odvolateľ podá odvolanie na ten súd, ktorý je nesprávne uvedený v poučení o odvolaní v predmetnom rozhodnutí. Druhou podmienkou je, ak rozhodnutie neobsahuje žiadne poučenie o tom, ktorý súd je príslušný na podanie odvolania, v takom prípade možno podať odvolanie na ktorýkoľvek súd. Ak odvolateľ podá odvolanie nepríslušnému súdu (okrem uvedených výnimiek), nemá odvolanie účinky riadne a včas podaného odvolania, pokiaľ v lehote, ktorá plynie odvolateľovi na podanie odvolania ho tento nepríslušný súd neodovzdal príslušnému súdu alebo orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť v zmysle § 107 CSP, t. j. napr. poštovému podniku, súdnemu doručovateľovi, Zboru väzenskej a justičnej stráže a podobne (viď R 23/1986, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2CoZm/3/2020 zo dňa 26.10.2021). O uvedený prípad sa jedná i v tu prejednávanej veci a bez relevancie ostáva i argumentácia dovolateľky, že jej odvolanie bolo „jasne označené a adresované MS BA III, išlo len o zjavný omyl a preklep v zadávaní súdu pri odosielaní, ktorý žalovaná opravila do 5 minút“.

27. Žalovaná ďalej namieta, že odvolací súd odvolanie doručené príslušnému Mestskému súdu Bratislava III dňa 12.7.2023 o 00:00 hod. označil ako podanie, ktoré prišlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, ktoré konštatovanie nie je podľa žalovanej možné považovať za správne, keďže podanie zo dňa 12.7.2023 o 00:00 hod. sa podľa žalovanej rovná podaniu zo dňa 11.7.2023 o 24:00 hod.

Ani s uvedeným nie je možné súhlasiť. Žalovaná sa snaží svojou argumentáciou stotožniť do jedného a totožného časového okamihu 11.7.2023 24:00 hod. a 12.7.2023 00:00 hod., avšak takýto výklad plynutia času hodnotí najvyšší súd ako nelogický. Lehota na podanie odvolania totiž uplynula dovŕšením poslednej minúty a sekundy dňa 11.07.2023, teda uplynutím 23. hodiny a 60. minúty, nakoľko od času 00:00 prvou stotinou sekundy prvej minúty začína plynúť nový deň - 12.07.2023. Nový deň sa začína o polnoci, t. j. 00:00. Analogicky odpočítavanie nového roku sa tiež nezačína o 00:00 a 50 sekúnd, ale o 23:59 a 50 sekúnd, nakoľko uplynutím poslednej sekundy 60-tej minúty začína nový rok/nový deň. Presvedčenie, ktoré sa argumentačne snaží navodiť žalovaná, že deň nekončí polnocou, teda uplynutím 24-tej hodiny, ale v podstate až 00:01, hodnotí dovolací súd ako absurdné. Odvolanie žalovanej doručené príslušnému súdu mailom dňa 12.07.2023 v čase o 00:00 hod. (aj nejaké sekundy) daného dňa, teda

nemohlo nadobudnúť účinky včas podaného odvolania.

28. Pokiaľ žalovaná namieta, že odvolací súd sa vôbec vecne nezaoberal skutočnosťami, ktoré boli predmetom konania pred súdom prvej inštancie i odvolania, dovolací súd odkazuje na bod 14. odôvodnenia rozsudku krajského súdu, kde tento správne uviedol, že na to, aby došlo k vecnému prejednaní odvolania odvolacím súdom, odvolanie musí spĺňať všetky zákonom predpísané podmienky prípustnosti tohto riadneho opravného prostriedku, pričom jednou z objektívnych podmienok prípustnosti odvolania je včasnosť jeho podania, ktorá podmienka v prejednávanej veci zo strany žalovanej splnená nebola.

29. Dovolateľka tvrdí i „nesprávne právne posúdenie otázky včasnosti podania odvolania, nakoľko odvolací súd podľa nej „nesprávne aplikoval ust. § 362 a § 386 CSP, keď pri posudzovaní včasnosti odvolania vychádzal výlučne z datovania e-doručovacích potvrdení a „preposlania“ odvolania z jedného súdu na druhý. Takéto preposlanie z jedného súdu na druhý nemôže podľa dovolateľky zakladať žiadne práva a povinnosti stranám sporu, ktoré sa na súd obrátili a v tomto prípade nemajú ani žiadny význam, keďže odvolanie bolo podľa žalovanej včas odoslané aj doručené...“.

Dovolací súd uvádza, že dovolateľka explicitne nevymedzila dovolací dôvod podľa ust. § 421 ods. 1 CSP (§ 440 CSP), avšak odhliadnuc od uvedeného, dovolanie žalovanej v zmysle ust. 421 ods. 1 CSP by ani nebolo prípustné z dôvodu, že v súdnej veci nie je dovolaním napádané rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ale výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania. Dovolací súd iba pripomína, že pokiaľ by po prejednaní odvolania žalovanej aj išlo o rozhodnutie odvolacieho súdu uvedené v ods. 1 ustanovenia § 421 CSP, dovolanie žalovanej by nebolo prípustné ani s ohľadom na aplikáciu § 422 ods. 1 písm. a) CSP.

30. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP sa rozumie nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktorý sa vymyká zo zákonného, ale aj z ústavno-právneho rámca a ktorý tak zároveň znamená porušenie Ústavou SR zaručených procesných práv v spojení so súdnou ochranou práva.

Dovolací súd uvádza, že postup odvolacieho súdu, ktorý svojím rozhodnutím odmietol odvolanie žalovanej ako oneskorene podané, bol plne v súlade s procesnými ustanoveniami, s ustálenou súdnou praxou a zásadou rovnosti strán sporu. Takýto postup rozhodne nie je možné hodnotiť ako formalistický, nakoľko o formalizmus sa nemôže jednať, pokiaľ strana sama zavinene zmešká lehotu na vykonanie procesného úkonu. Nedodržanie lehoty na podanie odvolania, resp. procesná pasivita žalovanej, nemôže byť prenášaná na súd a pokiaľ by odvolací súd pripustil a prejednal oneskorene podané odvolanie ktorejkoľvek zo strán sporu, porušil by právo druhej strany na spravodlivý súdny proces, keďže by nerešpektoval rovnosť strán sporu pred súdom a ich povinnosť rešpektovať zákonné lehoty a uvedené by bolo i v rozpore s princípom právnej istoty, nakoľko tento musí byť zo strany súdu zohľadnený a zachovaný pre obe strany rovnako. Strana sporu je sama zodpovedná za to, že v konaní bude účinne uplatňovať svoje procesné práva - a to aj v odvolacom konaní, pričom v opačnom prípade jej hrozí strata sporu. K zodpovednosti za uplatňovanie vlastných procesných práv patrí to, že strana sporu musí mať jasno ohľadom dôvodov svojej nespokojnosti s prvoinštančným rozhodnutím. Strana sporu, ale zároveň musí rešpektovať to, že jej právo na konštatovanie svojej nespokojnosti s prvoinštančným rozhodnutím je časovo obmedzené, a to lehotou na podanie odvolania.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že prípustnosť dovolania žalovanej podľa ust. § 420 písm. f) CSP nie je procesne daná.

32. Keďže vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je podľa najvyššieho súdu dovolanie žalovanej podľa ust. § 420 písm. f) CSP prípustné, dovolací súd ho v súlade s ustanovením § 447 písm. c) CSP odmietol.

Keďže dovolací súd odmietol dovolanie žalovanej, je neopodstatnený tiež jej návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou odvolacieho súdu nevydal o tom samostatné rozhodnutie (resp. nerozhodol osobitným

výrokom).

33. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.